

M. T. MEIJER

VÄLIAIKA, RUNOA
...muisti... katkelmia

”Väliaika, runoa”

Pdf-julkaisu

© 2010; 2016 M. T. Meijer

Lyrix-kustannus

Freesenkatu 5 A 1

FIN-00100 HELSINKI

ISBN 978-953-92-7272-3

Harakka varis krääkrää

puisto

penkat puu kuin puu

harvakseltaan luntta

kirja

lukematta muistiin

panoja

kirottu muisti

kyntää vakka varsi on vaota

predikaatti lunttakirja

muistiinpanoja vaota pelto

kyntämättä luntta heiniö

heiverövarret kyntönä

partikkelit

kivettymät

1:

Onni ei ole mitään,

mistä olemme uneksineet,

se ei ole yö, jonka vielä muistamme

tai laulu, jota kaipaamme...

Se on jotain, mitä emme ikinä arvanneet haluta,

jotain meille vaikeaa, käsittämätöntä...

Onni on risti, jonka muiston saimme jokainen kantaaksemme.

Edith Södergran, *Kristen trotsbekännelse*

haaveita

uskomuksia

puolet

unessa vielä selvemmin

valveilla...

efesolainen...

piittaamatta paskan vertaa:

Et kahta kertaa astu samaan virtaan

sillä se on ja ei ole yksi ja sama

jaettu

mutta jakamaton

lankesi kevyesti

puun

varjo

maahan...

hämärässä

hänen kasvonsa...

hampaiden välistä

nauroi hengitys huulien

kevyt tuulahdus

suudelma

suukkosesta

Lähellä Viru väravan suihkulähdettä

siinä kukkamummojen
myyntikojujen likellä haisee
erehdyttävästi ruoho
mätäneviä lehtiä? suitsuttuva
yleistyvämpi
ajan henki?

paarpurista täytyy merkitystä

etsiä

rakenteita uudelle maailmalle

paljon meni viime sodassa

ja työ on pahasti kesken

niin keskeneräinen

että sen näkee vanhusten

neuvottomista silmistä

eivätpä he paljon

puhu uskovat toki

kun ei ole

muutakaan

uskovat ja epäilevät

lopun

tyyntymätön meri

nimeämätön

kotisatamaan kaipaava

heeros

Ithakaan...

pois

kaipaavaa

sudet valvottavat öisin

ulvonnallaan

erään väitetään hotkaisevan

kerralla auringon

Ajan myötä se

personifioituu

köyhyys

Tulee itsestään selväksi

nöyryytettynä

nöyryyttä itsestään

selväksi

hahtaudeksi majoittautua yleiseen

Kuusenlatvaa

kurotteleva puolet taivasta

leikkaava

kuunsirppi

on tummenevan

iltataivaan [pää]tähti

Lesboksen

rakastettava vikittelevä

loimu

Tulet levottomaksi

sen efesoslaisen takia
päivällä et saa unta
ja yöllä olet kuin sokaistunut

Efesoksen Hämärä

on asettunut
näille maille;
...on vaiti
tai puhuu vain katkelmin

sivaltavat sanat maan
rantoja pyyhkivät

yleisestä [ihmisten] tietämättömyydestä

[hän] saa riemun

[EI-FILOSOFINEN] JÄRJETÖN KEHÄPÄÄTELMÄ

Mitä kertoo historia mihin väliin sijoitetaan filosofia joka on tulkinnalle vapaa kadunmiesten askelet ovat eleitä myöden erilaiset kulkijasta riippuen katuja tallustavat vuodenaika määrää miten askeltavat vaikka laahustaisivatkin poroporvari rikas ahnas putoaa korkeammalta kuin yksinhuoltajaäiti mutta selviää silkkaa sikamaisuuttaan kerkeämmin suhdannevaihteluissa on vuodella siirtymänsä yksinhuoltaja happoilee sekapäisenä tai myy itseään puoleen hintaan nuori nuorta rakastaa maailmalle rujompi muoto maailman vuorelle kaik-

kea tätä on olemassa kaikkea kaikenlaista puhe puhetta joka takeltelee ehkä aivovamman takia tahi päihtymyksestä afasiaa poliittista sokeutta uskonnon fanatitaa uskonnon kieltävää

kiihkoa. Mitä on filosofia

ruoho kasvaa sillä on päämäärä ”kasvaa”

ominaisuus on olla vihreä ennen lakastumista tämän valmiimmaksi ei maailma tule eikä tulekaan tulla muualla kuin fanaatikkojen puheissa kirjoituksissa käsityksissä itsensä sulkevaa pätevyyttä ruoho kasvaa mitä on historia viheriö Pluton vuorokausi on reilu 14 päivää on

Kharon
seuralainen.

Aika tosin muuttuu

tulkinta on jo
historiaa. Pian
on mennyt
mennyt,

ja me
kehiteltävässä
suhteessa,
elämään, toisiimme

me
itsemme arvoiset
itsemme mittaiset.

Olevat

ainahan hyvässä
hyvässä pahassa.

(Fragmentteja)

1. Alkutila

luominen

liikkeessä syntyä muutos

joka on levossa muutama

erehtynyt tiedoissaan erehtynyt

maan tuntemuksessaan erehtynyt

merta kyntävä

viinin väristä

merta

on varottava

aloitettava taiten

runoelma

tunnusteltava tiedon

lähteellä

Yggdrasilin juurella

voimatta

luottaa siihen että

olisi turvassa juoruilta

turvassa juonitteluilta

että olisi

tämän valoisampaa

hämärässä voi

olla sanasokea

sokea piste

ymmärrykseltään

valikoiva

minä eksyin
paikalle

eksyin tälle
paikalle

jonka
saleissa ovat
inhimillisten heikkouksien

historia
tapahtumat
tilastoina
...perästä
osasto jälkeiselle ajalle

historian jälkeiselle

informatiivinen

postatomi aika
kellaritasossa
näytteillepano

[sitten] kun
on aika
olla
on oleminen

*minänä me
olemme
matkalla?*

atomit hajoavat
osiinsa
ken uskoo
olkoon uskossaan

ikuisella

aika aikaa
vielä
kutakin on

hajoavat
subatomisiin osiinsa
mutta eivät häviä?

termodynamiikkaa

sitten paluu

aika ei häviä
se suhteellistuu

aikaa vielä on
aikaa vielä
on kymmenen
potenssiin
neljäkymmentä
[vuotta]

väitetään

sitten...

paluu
minne?

[Onko paluuta]
täytyykö olla

*”sielut... sielut
kuolleet
niin sanotut!”*

minä palaan
Yggdrasillin
juurelle piiloon
valolta hämärään

siimekseen
kauan olen
ollut poissa

usein

mitä on olla ollut

kun on tietoa

vähemmän
varmuutta

mennä ennen
kokemattomille
sijoille
missä esi-isät
rakastivat

esi-isät [jotka ovat] kaikki
paljon
kestäneet mitäkin
kestäneet rakkautta
vihanpitoa
aivan liikaa vihaa

vihanneet...

liikkeessä

me
olemme matkalla
liikkeessä

yhdeksään maailmaan
jokseenkin
selkeytymättömään

yhdeksässä maailmassa
informaatiota
teknologiaa

aineen häviämättömyyttä
mitä vastaan sotivat
hengen miehet perustivat
uskonsa varaan
uskontonsa perustelivat
valloituksiaan

sanat

kaikilla
oppi totuudesta

totuuksissa
riidanaiheet

sanoja merkityksiä
sanoilla
painoarvo
rakastajat
saalistajat
sama kieli
saalistettavat

ja kieli
    jokseenkin
olemista kuvaava

ei kuitenkaan
sama kuin
oleminen

minä palaan
Yggdrasillin
juurelle
sen varjoon

soittimineni

palaan

[ja]

...

...

...runoilla

2. Matka jolle

lähdin ei ollut pitkä

vaaksen 40 vuotta

hieman yli

unohtuvia

muistoja?

ei ei unohtuvia

ovat usein matkat

tuntemattomat

ovat tuntemattomat

tuulien

tiet

kuoltuani sieluni

ei häviä hajoa

osiinsa se sulautuu

kuolevaan maahan ja aikaan

syntyäkseen ideana

jälkeen

tulevien

ideoissa

ideana ideoissa

muistojen silta

viimein jäljelle

jääville jää

muistojen silta

kerran eletyn erään

sirpaleisen

katkelmissaan

kokonaisen

ja tämä maailman

välinen elämä

”voi elämä!”

kunnes se

unohtuu se

unohdetaan

jää osia kirjoihin

kirjojen lehdille

painomustetta

ennemminkin

henki ei kirjain

kunnes se

unohtuu se

unohdetaan

uskontojen tekijät

pyhien paikkojensa

temppelien rakentajat

ja kaikkien alojen tieteilijät

jälkikristillisellä retkellään

uskossaan vahvat

asiaansa vihkiytyneet

sanasta sokeat

sanansa sokaisemat

saalistajat tulivat

saalistettaviksi

todistaakseen maailman samaksi

kuin sanat sanansa olemassa

olevan väitteeksi siteeksi

totuudelle

loivat lohikäärmeen

kun lohikäärmettä

ei ollut

saavuun kaivolle

ammensin

vettä juodakseni

siitä kaivosta

josta ammensin

sai elinvoimansa

saarni juuret

verkostoksi

ulottuneet

tulin laaksoon

paikka jolle tulin

oli nimeltään
Valonlaakso jossa
valoa ei ollut

siellä viihtyivät
hämärä
kyräily ja kateus
älyä etsimättä tarkoitusta
vailla se itse oikeutti itsensä
tuo hämärä jota en
ymmärtänyt

hämärä hämärästä
irtautuva tehostus hyöty
itsetarkoituksen voitto
hämärä varhaisaamu
myöhästyneen illan
tytär ... ..

[...]

lopulta vain
positronien liikettä
eletronien liikettä
loputtomiin
laajenevassa tilassa
ei aurinkoa
ei[kä] auringon
syövää sutta

kylmä
koskettamaton

ei ei kylmä
päättymisen
pimeä
hämärä
ei ei
hämärä
varjoton
tanssi

minänä me
olemme
matkalla
oikein kuvittelemme
olevamme?

... ..

2:
Runoja arkistihuoneesta

JÄLKIKUVA

Pian jäätyy tämä sydämessäsi
vuosia sitten kuollut maa.
Varmuuttasi olet huoleton,
murheissasi vapaa, levoton,
ja menet kuin vimma.

Mutta jopa itsellesi
olet ulkopuolinen, pelkää
menettäväsi otteen, pelkää pelätä,
pelkää rakkautesi
menneen jälkikuvaa.

Sielusi routatalvesta syntyvät
hätäsi ja pelkosi ja neuvottomuus,
yhä tummempina saartavat
henkilösi kivettyneet varjot sinua.

LEIKIN LOPPU?

Valheet paljastavin jalanjäljin,
mukatotuuksien kuluttamin kengin
kömmit vuosi vuodelta mitattua
ollutta matkaa eteenpäin.

Tähän asti pääsit mitasta,
puolitiehen lähemmäksi määränpäättä:
metriä lähemmäksi loppua,
omaa loppuasi, uutta alkua.

Päivänvalon viikatetanssi
kilvan ajan kanssa kiiruhdat
ehdiäksesi hengästymättä varjojen
edellä seuraavaan käännökseen!

NOCHE OSCURA - PIMEÄ YÖ

Valuu valo kankaalle
viistosti laakeasta kulmasta.
Tämän näyttämön olen nähnyt,
se rakennettiin unien päälle.

Unien päälle odottamaan
laakeamman karumpaa hetkeä.
Vaan mikä sisältö on ihmisen
todeksi kun muuttuvat unet.

Unet vuosia myötä samat,
päivät lykkien lyhenevät,
arjen koko tietoisuus
inhimillisen kaaoksen vanavedessä.

PUTOAMINEN

Kumeita kilahduksia
ääniä pimeyden syvänteissä.
Ojentuva käsi, loittoneva olkapää,
ei enää askeleita.

Päivänkierrosta päivänkiertoon
valon varjon reunalla,
erehdys, horjahdus, putoaminen,
syöksy synkkään niin sanottuun.

Tasapainottelevaa akrobatiaa,
syöksy syöksyltä syöksyä syvemmin,
syvänteissä pohja pohjallako toivo?
Karkaavan valon viiltävä sini.

RUOHON LEHTIÄ

Tilanne lähinnäkö psykoottinen,
kastetta kastetta nurmilla,
päivän päätteeksi eltaantunut alkusade,
tämän verran tahdon muistaa.

Siellä missä on ruohoa vihreää
liekö sieluni sinfoniaa, kapellimestaria?
Ei, on yö yksin pimeä!
Minä yksin jumalani kanssa.

Tämän verran tahdon muistaa,
tämän verran tahdon muistaa,
sekunti sekunnilta kaareutuu avaruus
vähemmäلتi kokoon kaikkialle,
olen jälleen oman näyttämöni herra.

ÄÄNI JA VIMMA

Annat kauneudelle kasvot,
hyvästijätön kultaisen koronan,
pilveen uppoava puolikuu,
haaksi valkoinen taivaan laiva.

Annat kauneudelle sielun,
pian tulee aamu myötäsi
ja illaksi vanheneva päivä,
viimein sanatkin jättävät yksin.

Eläinradalla laiva ja pilvi
ovat yönpohjaan kadonneet.
Yönpohjassa tumma etäinen laulusi,
yksinäinen Käärmeenkantaja.

Sisällysluettelo

Harakka varis krääkrää.....	3
1:	4
Onni ei ole mitään.....	5
haaveita	6
lankesi kevyesti.....	7
Lähellä Viru väravan suihkulähdettä	8
paarpurista täytyy merkitystä.....	9
Ajan myötä se.....	10
Kuusenlatvaa.....	11
Tulet levottomaksi.....	12
[Ei filosofinen] järjetön kehäpäätelmä.....	13
Aika tosin päättyy	14
(Fragmentteja).....	15
1. Alkutila	16
2. Matka jolle.....	22
2: Runoja arkistohuoneesta.....	27
Jälkikuva	28
Leiki loppu?	29
Noche Oscura – Pimeä yö.....	30
Putoaminen.....	31
Ruohon lehtiä	32
Ääni ja vimma.....	33